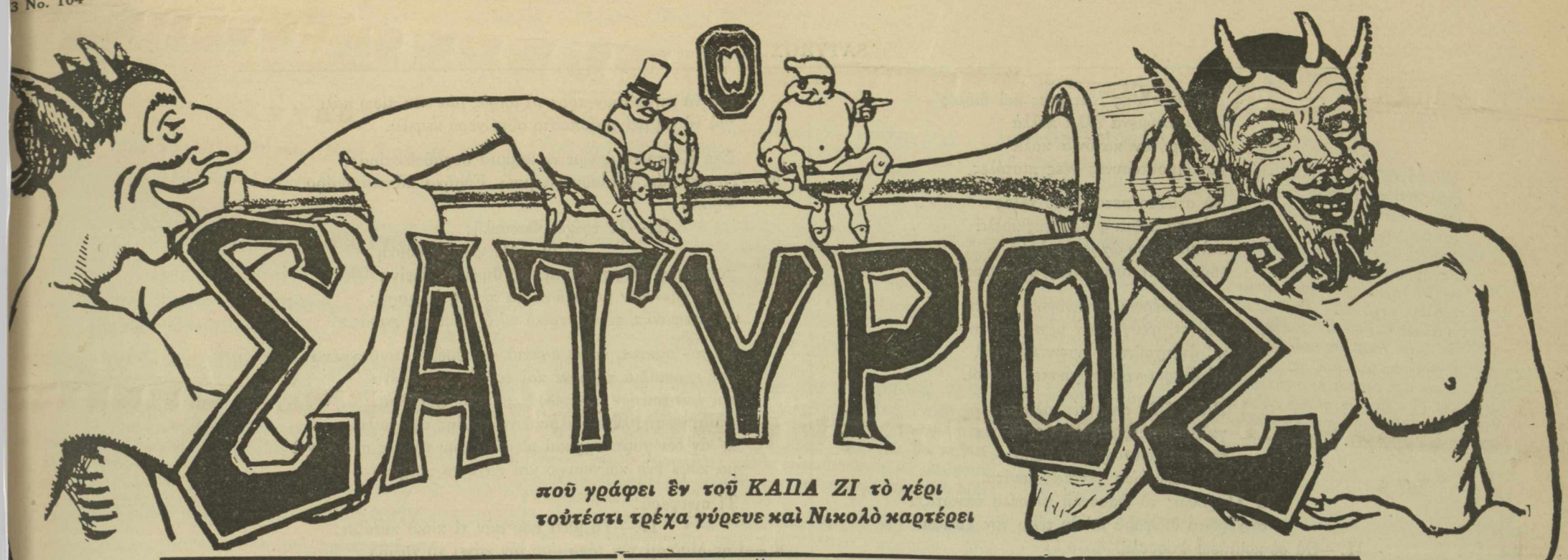

ποῦ γράφει ἐν τοῦ ΚΑΠΑ ΖΙ τὸ χέρι
τοὐτέστι τρέχα γύρευε καὶ Νικολὸ καρτέρει

Τὴν ἑβδομάδα μιὰ φορὰ ὁ «Σάτυρος» θὰ βγαίνῃ
καὶ τὸ ξερὸ κάθε Ρωμηοῦ στὴν τσέπη του θὰ μπαίνῃ
μὲ πέντε σέντσια μοναχὰ τὸ φύλλο ν' ἀγοράζῃ
νὰ κάνῃ γέλι' αὐτὸς μὲ μᾶς καὶ μεῖς μ' ἐκεῖνον χάζι.

Νέα Ὑόρκη ἕδρα μας Σατύρου χρόνος τρίτος
καὶ τοῦ Ρωμηοῦ πολὺ κι' ἐμᾶς μᾶς συγκινεῖ ὁ πόνος.

Μηνὸς τοῦ Μάη εἶνε εἴκοσι καὶ ἑπτὰ
καὶ κεῖνοι ποῦ χρωστοῦνε νὰ στείλουν τὰ λεπτά.

Ἂν θέλῃ ὅμως καὶ κανεὶς συνδρομητὴς νὰ γείνῃ
δυὸ μοναχὰ δολλάρια τὸ χρόνο θὰ μᾶς δίνῃ,
κι' ὅπως μὴ κάμνωμεν καὶ 'μεῖς... ἐράνους ὅπως ἄλλοι
τὴν συνδρομή του ὁ καθεὶς νὰ τὴν προκαταβάλῃ.

Χίλια ἐννηακόσιακόσια μὰ καὶ δέκα ἕξη
μεσ' σαὐτὴ τὴ μπόρα κἄτι θὰ μᾶς τρέξῃ.

Τέσσερα καὶ ἑκατὸ
ποῦ συμβαίνει τὸ καὶ τό.

Ὁ Δάσκαλος Γουΐλσον ὁ πρῶτος καπετᾶνος
καὶ ἡ τριχειὰ ποῦ στέλλει ὁ φίλος Μεξικᾶνος.

Καντόρνα μπεχλιβάνη
καινούργιο ὀξῆς χάνι.

Ἀπὸ κρότων ὀβίδων βουΐζει
τοῦ Ισόντζο ἡ κάθε κοιλὰς
καὶ καινούριος προβάλλει μπελᾶς
ποῦ Φρατέλων τὰ πίσω κουρδίζει.

Πρὸς τὴ Ρώμη στρατὸς κατεβαίνει
ἀπ' ὁδὸν ἑλικώδη λοξὴν
καὶ μὲ ἦχον τρουμπέτας ὀξὺν
τὴ Θοδῶρα σημαίνει.

Καὶ τραβοῦν σὰν στραβοὶ πρὸς τὴ Ρώμη
ποῦ χοντρὰ μακαρόνια κυτοῦν
καὶ φτερὰ Βερσαλιέρων πετοῦν
καὶ γεμίζουν παλάσκες οἱ δρόμοι.

Πρὸ τῶν ἄλλων προβαίνει καβάλα
τοῦ ἀμάχου ἐκείνου σωροῦ
ὁ Καντόρνα τραβῶν κουτουροῦ
σὲ σπλεντίτα καινούργια φευγάλα.

Ποῦ τραβᾶς, τοῦ φωνοῦν μίο κάρο
καὶ στὴν πλάτη τὰ πόδι' ἀκουμποῦν;
Κι' ἀπαντᾶ. Στὴ Βιέννη θὰ μποῦν
τὰ φουσᾶτα χωρὶς ἕνα σμπᾶρο.

Ἀλλ' ἐδῶ τῆς Κιθάρας ἐρίφη
δὲν θὰ εὕρῃς χορδὲς κι' ἐν ροπῇ
θὰ σοῦ φύγουν τοιαῦτες μὲ πῖ
μόλις δῇς τῶν νεμίκων τὰ ξίφη.

Δὲν θὰ εὕρῃς Λατέρνες καὶ βιόλες
καὶ λαλούμενα ἄλλα πολλὰ
ἀλλὰ μόνον κανόνια καλὰ
καὶ διμούτσουνες νέες πιστόλες.

Τὸ στιλέτο πετάει στὸ τέλος
καὶ στὰ πόδια φτεροῦγες κολλᾶ
καὶ μαζί του ὠχρὸς πηλαλᾶ
εβριμπάντι σπλεντίτος Φρατέλος.

Βερσαλιέρων μαγκνίφικη νειότη
φεύγει, φεύγει δὲν μένει στιγμὴ
κι' ἀντηχοῦνε ὀδόντων βρυγμοὶ
κι' ἄλτροι νέοι μυρόεντες κρότοι.

Βίβα, βίβα σπλεντίτ' ἀλιάτα
γκλοριόσα τρανὴ καὶ λοιπὰ
τοῦ πολέμου ἀχνίζων λαπᾶ
τῆς παλάβρας γεναία σακάτα.
Ὁ Περικλῆς τὸ Φασουλῆ τὸ φίλο ὑπνωτίζει
τὸν ἐρωτᾶ διάφορα κι' ἐν τέλει τὸν ξυλίζει.

Π.—Θὰ σὲ κοιμήσω Φασουλῆ.
Φ.—Τἄχεις θαρρῶ χαμένα
Μὴν τύχῃ σὰν τὴ κόρη μου μὲ πέρασες καὶ μένα;
Αὐτὰ τ' ἀστεῖα ποῦ μοῦ λὲς μὲ τὸ σφουγγάρι σβῦστα
κι' ἐγὼ κοιμοῦμαι μοναχὰ ὅταν μ' ἀφήσ' ἡ νίστα.

Π.—Θὰ σ' ὑπνωτήσω Φασουλῆ καὶ κύταμε στὰ μάτια.
Φ.—Μὴ Περικλέτο. Πρόσταξε καὶ γίνομαι κομμάτια.
Μὴ μοῦ ἀνοίξῃς ἄθελα μὲ τὸ στανειὸ τὰ χείλη
νὰ γίνω στὰ γηράματα καὶ τῶν σκυλλιῶν ρεζίλι.
Λυπήσου με γιατὶ σ' αὐτὴ τὴ βρώμικη τὴ ζῆσι
ἔχω κι' ἐγὼ σὰν ἄνθρωπος πολλάκις ἁμαρτήσει.

Π.—Δὲν θὰ ρωτήσω τί ἐσὺ στὸν κόσμο ἔχεις κάνει
Κάπου γιὰ τοῦτο θὰ δεχθῇς ἀκάνθινο στεφάνι
καὶ ἂν σὲ ἄλλους ἔκανες βρωμοδουλειὲς χαμάλη
συμφώνως τῷ «ὅ σὺ μισεῖς» θὰ σοῦ τῇς κάνουν ἄλλοι.

Ἐγὼ δικά σου μυστικὰ νὰ μάθω δὲν ζητῶ
πρὸς τὸ Ντουβλέτι μοναχὰ ἀδιάκοπα κυτῶ
κι' ἀνησυχῶν τὰ μέγιστα γιὰ τὴν πλειάδα 'κείνη
θὰ σ' ἐρωτήσω νὰ μοῦ πῇς τί πρόκειται νὰ γίνῃ.

Ἐμπρὸς στὰ μάτια κύταμε.
Φ.—Βρὲ Περικλῆ λυπήσου.
Π.—Σὲ διατάσσω Φασουλῆ. Αὐτοστιγμεὶ κοιμήσου
Ἕν, δύο, τρία, αλέ, πᾶς. Τὰ βλέφαρά σου κλεῖστα.
Φ.—Νομίζω ἀκατάσχετη πῶς μὲ τσακώνει νύστα
Μωρὲ μὴν τύχῃ πάντοτε θὰ μείνω κοιμισμένος;
Θεούλη μου. Λυπήσουμε καὶ εἶμαι παντρεμένος.

Π.—Πέρνα τοὺς λόγγους, τὰ βουνά, τὴ θάλασσα, τὸν κᾶμπο
καὶ τρέξε σὰν τὸν κάβουρα.
Φ.—Βρὲ ποῦ μὲ στέλλεις νἄμπω;
Π.—Τρέξε νὰ βρῇς τὸ γέριο τῆς Καρκαλοῦς Ντουβλέτι
καὶ πές του χαιρετίσματα καὶ πὲς πολλὰ τὰ ἔτη
ὁ πρῶτος γέρως νἄρχεται σπουδαῖα νὰ δηλώνῃ
δεύτερος γέρως ἀναιρῶν τὸν πρῶτο νὰ μπαλώνῃ
ὁ τρίτος γιὰ τὸ δεύτερο νὰ λέῃ ἄρες μάρες
ἀντὶ νὰ βγάζῃ μακρυὲς καὶ πρώτης βουβαμάρες
γιὰ νὰ γλεντοῦνε δηλαδὴ οἱ δύστιχοι κομμάτι
πότε δικό σου βγάζοντες πότε δικό μου μάτι.
Ποῦ εἶσαι τώρα Φασουλῆ;
Φ.—Οὔτε κι' ἐγὼ δὲν ξέρω
Τοῦ Ἐθνικοῦ Γηροκομειοῦ κυτῶ τὸν κάθε Γέρω
κι' ἐνῷ ἐγὼ ἀσπάζομαι τὰ ἄσπρα τους τὰ γένεια
αὐτοὶ γιὰ τοῦ Ἑνωτικοῦ μου λένε τὰ ἐγκαίνια
καὶ γύρω τους ξυπόλυτος κοσμάκης κάνει χάζι
καὶ ζήτω ὁ ἑνωτικὸς ζήτω κι' ἡ πεῖνα κράζει.

Π.—Τί βλέπεις;
Φ.—Δόσε μου σπαθὶ
Π.—Τί τρέχει Φασουλῆ
Φ.—Μᾶς ἔβγαλαν οἱ Βούλγαροι ἀπὸ τὸ Κριτζαλῆ
μὰ ὁ Πασάρωφ κἄτι τι στὸν πρῶτο Γέρω λέει
ὁ γέρως σὰν εὐαίσθητος βουρκώνεται καὶ κλαίει
καὶ γίνοντ' ὅλα ζάχαρι καὶ γίνοντ' ὅλα μέλι
καὶ μπαινοβγαίνει ὁ λαγὼς στῆς Παπαδιᾶς τ' ἀμπέλι.

Τί κόσμος ποῦ μαζεύτηκε καὶ τί ἀναμπαμποῦλα.
Π.—Μήπως στῶν φούρνων τὰ ψωμιὰ ἀρχίνησαν ρεμοῦλα;
Φ.—Μεγάλον βλέπω Περικλῆ ἀναβρασμὸ καὶ κίνησι
Κάποιος κλητῆρας ἔδωκε στὸ Λευτεράκη μήνυσι
κι' εἶπε κι' ἐκεῖνος σπίτι του κι' εἶπε καὶ παρὰ πέρα
«Διᾶλε τσ' ἀπομεινᾶρες σας ὄντας σᾶς βάλω χέρα.»

Τοὺς Ἰταλοὺς Αὐστριακοὶ χτυποῦνε στὴν Αὐλῶνα
Π.—Δυὸ γάϊδαροι ἐμάλωναν σὲ ξένον ἀχυρῶνα.
Φ.—Οἱ Ρῶσσοι χώθηκαν καλὰ στὴ Μεσοποταμία.
Π.—Βρὲ πές μου βλέπεις χρήματα στοῦ Κράτους τὰ Ταμεῖα;
Οἱ Τοῦρκοι καὶ οἱ Βούλγαροι κι' οἱ φίλοι μας οἱ Ρῶσσοι
εὐχήσου ὁ Πανάγαθος Θεούλης μας νὰ δώσῃ
μιὰ νὰ πηγαίνουν πρὸς τὰ μπρὸς μία στὰ πίσω πάλι
γιὰ νὰ μὴ μείνῃ ἄσπαστο οὔτε γερὸ κεφάλι.

Στὸ Κεντρικὸ ἀπῶμεινε καμμιὰ στραβοδεκάρα;
Φ.—Τρικιτιτράκ. Στάσου νὰ μπῶ. Εὕρῆκα κἄποια διάρα
Φρίκη!
Π.—Τί τρέχει Φασουλῆ;
Φ.—Μὲ ψυχικὴ ὀδύνη
παρατηρῶ πῶς κάλπικη εὑρέθηκε κι' ἐκείνη
κι' ἀναφωνοῦν μαινόμενα τὰ πλήθη ἐκ χαρᾶς
«ὁ Στεφανῆς, τὸ Κεντρικὸ κι' ὁ κάλπικος παρᾶς.»

Βλέπω σακκιά, σωρὸ σακκιὰ στὸ δρόμο στοιβαγμένα
ποῦ κεραμίδια τἄχουνε καὶ τοῦβλα γεμισμένα
καὶ ἐπιστράτων μόλις δοῦν καμμία φαμελιὰ
«πᾶρτε—τῆς λένε—μερικὰ νὰ τρίβῃς τὴν κοιλιὰ
κι' ἂν δὲν χορτάσῃς καὶ μ' αὐτὰ μὴν τρέξῃς στὸ παχνὶ
μὰ κόψε ἕνα κούτσουρο καὶ κᾶνε το γιαχνί.»

Τί συμφορά!
Π.—Τὸ μάτι σου σὰν τί κακὸ κυτάζει;
Φ.—Γῆς Μαδιὰμ τὸν τόπο μας τὸν κάνει τὸ χαλάζι
Ἀχόρταγα ἁπλώνονται θεομηνίας βρόχια
καὶ μέσα στὴν ξυπολυσιά, τὴ γδύμια καὶ τὴ φτώχει
κι' ὁ Οὐρανὸς ἑνώθηκε μὲ τοὺς Συμμάχους φέτο
γιὰ νὰ μᾶς κάνῃ φάσματα τῆς πείνας Περικλέτο.

Πᾶνε ἡ ὄμορφες ἐλῆές, τὰ πράσινα τ' ἀμπέλια
Κάθε σταγὼν φυγάδευσε καὶ δυὸ διπλᾶ καρβέλια
καὶ γιὰ Προφήτη θὰ μὲ πῇς καὶ ἴσως παντογνώστη
σὰν δῇς νὰ κλείσῃ αὔριο κι' ὁ φοῦρνος τ' Ἀναγνώστη.
Παντοῦ φωτιά, καὶ κεραυνοί. Χαλάζι καὶ πλημμύρα
Μᾶς κυνηγᾶ ἀδιάκοπα ἀκόμα καὶ ἡ Μοῖρα
ποῦ πλημμυρεῖ ὁ Ἄξιὸς μὲ τὴ θεομηνία
καὶ κάνει λίμνη Περικλῆ καὶ τὴ Μακεδονία.

Βᾶλτο κυτῶ τὸ Κολινδρό. Θάλασσα εἶν' ἡ Βέρροια
Σκᾶφες πηγαίνουν κι' ἔρχονται—πῶς πᾶν ἐδῶ τὰ φέρια—
ὅμως τὸ Σιδηρόδρομο ζητωκραυγάζουν οὔλοι
ἂν καὶ μᾶς πῆρ' ὁ διάβολος—ἐξκιούζμη—τὸν Παπούλη.

Π.—Τί σὲ πικραίνει τάχατες τῶν ξένων ἡ πληγή;
Κεῖ κάτω μήτε σπιθαμὴ σὺ δὲν ὁρίζεις γῆ
κι' ὅ,τ' οἱ γονεῖς σου ἔκαναν μέσ' στὴ ζωὴ χαμάλη
ἀπὸ μιὰ τρῦπα τἄβαλες καὶ βγῆκαν ἀπ' τὴν ἄλλη.

Φ.—Αὐτὰ ποῦ λὲς πῶς μάσησα ποῦ σὰν χοντρὸ μοῦ τῶκοψες
μάθε πῶς γίνηκαν μυαλό.
Π.—Ἀλήθεια βλέπω πρόκοψες
κι' ἔγεινε τὸ στομάχι σου μεγάλο Μοναστῆρι
νὰ κατοικοῦνε ἡ ἐλῆὲς καὶ τὸ τουλουμοτῦρι.

Λέγε τί βλέπεις Φασουλῆ;
Φ.—Φαρμακερὰ ποτήρια
πηδοῦνε μέσα στὰ κελλιὰ καὶ μέσ' στὰ Μοναστήρια.

Νῦν ἀπεσούα τεμπελιά. Ἔρρι τὰ ρᾶσα ἔρρι.
Δόκιμοι κλαῖνε καὶ θρηνοῦν βαρβᾶτοι καλογέροι
ποῦ τὰ στραβά της ἄνοιξε ἡ Καρκαλοῦ τὰ μάτια
καὶ πέρνει τῶν τεμπέληδων ἐκείνων τὰ κομμάτια.
ποῦ μοναχοὶ—συχώραμε Θεούλη μου—καλοῦνται
καὶ ὅμως λίγοι μ ο ν α χ ο ὶ μὲ συγχωρῇς κοιμοῦνται.

Ἔφυγα τώρα τὰ παληὰ λιμέρια χαιρετῶ
καὶ προσφιλῆ μου πρόσωπα κυτῶν χειροκροτῶ.
Π.—Ποῦ εἶσαι;
Φ.—Δῶ στοῦ Γκάρντεν Πὰλμ τὸ ὄμορφο τὸ Χὼλ
καὶ βλέπω τὴν παράστασι γιὰ τὸ Σχολή. Δὰτς ὁλ.

Τί καλλιτέχνις ἡ Μαρὶ ἡ Βοϊτσίδου ποῦναι
Γελῶντα πλήθη γύρω μου τρελλὰ χειροκροτοῦνε
καὶ λέω κόρη σὰν αὐτὴ καλή, χρυσῆ, γλυκειὰ
πῶς διάβολο κατώρθωσε καὶ γίνηκε κακιά;

Ἀμ' ἡ Ἀνδρέου Περικλῆ ποῦ τὴν Ἀνθοῦλα κάνει;
Αὐτὴ κι' ἐξ ἐπαγγέλματος ἀρτίστα κάτω βάνει
καὶ ἡ Μαυρίδου φυσικὰ τελείως ὑποκρίνεται
ποῦ στὸ ἀκροατήριο νίλ' ἀπὸ γέλοια γίνεται.

Τὰ μέρη τους τὰ παίζουνε περίφημα ἐν γένει
Κανεὶς παρὸλ στὸν πισινὸ τοῦ ἀλλουνοῦ δὲν μένει
Τὸ Βοϊτσίδη Περικλῆ κυτάζω τὸν Ἀντώνη
ποῦ—ἴσως μόνον στὴ σκηνὴ—τὸ νοῖκι δὲν πληρώνει.
Τρέλλα. Ἐρασιτεχνικῶς στὴ θέσι του τελείως.
Νᾶτος ὁ Μέξης! Δηλαδὴ ἕνας γαμπρὸς γελοῖος.
ποῦ παίζει τόσω ὄμορφα κι' ἐκεῖνος τὸ δικό του
ποῦ ὅλοι λέν. Μωρὲ παιδιὰ μπᾶ κι' εἶναι φυσικό του;

Μαζὶ μὲ ὅλους ἀληθῶς καὶ ὁ Βραχάκης κεῖνος
τέλειος εἶναι φοιτητὴς Φιλολογίας, φῖνος.
καὶ ὅταν εἶπαν—αντρενοῦ—γιὰ παραμάνα κἄτι
φωτιὰ τὸ ἕνα πέταξε καὶ τ' ἄλλο του τὸ μάτι.
Π.—Ἀφοῦ καὶ πάλι ἄρχισες νὰ κρίνῃς κάθε φίλο
στάσου νὰ φᾷς καὶ μιὰ φορὰ ὑπνωτισμένος ξῦλο.

S A T Y R O S

720 W. 181st Street, New York, N. Y.

Published every Saturday by

C. ZAMBOUNIS

V. DESPOPOULOS, Prop.

SUBSCRIPTIONS

United States of America....$2.00 yearly
Foreign Countries .....$3.00 yearly

Tel. 9848 St. Nickolas

Entered at the New York General Post Office as Second Class Mail Matter.

ΣΤΙΓΜΑΙ ΜΕΛΑΓΧΟΛΙΑΣ
ΑΥΤΟΒΙΟΓΡΑΦΙΑ ΜΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἔτσι λοιπὸν περνούσαμε ὡραῖα τὸν καιρό μας.
Βλεπόμεθα στὰ ξύπνα μας, ἀλλὰ καὶ στ' ὄνειρό μας
καὶ τόση πίστι ἀληθῶς στὸν ἔρωτά της εἶχα
ποῦ τὴ ζωή μου κρέμαγα ὡς λὲν ἀπὸ τὴν τρίχα.

Ἀλλάζουν πλὴν τὰ πράμματα· ἰδίως στὴν Ἀθήνα
θαρρεῖς καὶ εἶν' ἀσπρόρρουχα μουρντάρικα κι' ἐκεῖνα
καὶ αἴρων τὰ παπούτσια σου στὰ χέρια πέρνεις δρόμο
μουντζώνων κάθε ἄγραφο ἢ καὶ γραμμένο νόμο.

Σᾶς εἶπα γιὰ τὸ πλυσταρειὸ νομίζω παρὰ πάνω.
Λοιπὸν ἐκεῖνο μ' ἔκανε τὸ Φασουλῆ νὰ κάνω
ποῦ μπαίνων μέσα ἄνθρωπος μιὰ νύχτα βγῆκα τραῖγος
καὶ παρ' ὀλίγον νὰ γενῶ σᾶς βεβαιῶ Ἰᾶγος.
.....

Τὸ ὡρολόγι δώδεκα τοῦ Σὲν Ζερμὲν χτυπᾶ
—σὰν στὰ μυθιστορήματα—σκοτάδι καὶ λοιπᾶ
ὁπόταν στὸ ταμπᾶρο του ἱππότης τυλιγμένος
εὑρίσκετο στοῦ πλυσταριοῦ τὴν κόφα ζαρωμένος.

Ἀκούονται πατήματα βαρειά. Ποιὸς νἆναι ἄρα;
Ὀσεβαλιὲ—τοὐτέστι 'γὼ—αἰσθάνεται λαχτάρα
καὶ χώνεται καὶ χώνεται στὴν κόφα πιὸ βαθύτερα
καὶ προτιμᾶ στὸ σπίτι του νὰ βρίσκονταν καλλίτερα.

Δὲν εἶναι τοῦτα θηλυκοῦ καὶ τῆς Φιφῆς πατήματα.
Σὲ λίγο μέσ' στὸ πλησταριὸ ἀκούονται τὰ βήματα
κι' ἕνα σπαθᾶτο Γολιὰθ παρατηρῶ νὰ μπαίνῃ
ποὖχε μουστάκια μακρυὰ κι' ἕνα σφηνᾶτο γένι.

Τί πρᾶμμα τάχα σκέπτομαι στὸ πλυσταρειὸ θὰ κάνῃ;
Ἰδέες χίλιες δυὸ κακὲς ὁ νοῦς μου μέσα βάνει
Ροῦχα νὰ κλέψῃ ἄπλυτα βεβαίως θὰ γυρεύῃ
καὶ μοναχὰ γιὰ τὴ Φιφῆ πῶς ἦρθε δὲν πιστεύει.

Τί εἴδους λέω ἄρά γε ζητᾶ ἐδῶ ρεμοῦλα;
Μωρὲ μὴν τύχῃ τῆς Φιφῆς αὐτὴ ἡ παληοδοῦλα
γιὰ ἐραστὴ τὸν κάλεσε τὸν κύριο σπαθᾶτο
καὶ ἰδῶ σὲ λίγο πράμματα καὶ γίνω ἄνω κάτω;

Καὶ τώρα; Ἂν τὸ χέρι του στὴν κόφ' αὐτὴ ἁπλώσῃ
κι' ἀντὶ γι ἀροῦχα ἄπλυτα ἐμένα μὲ τσακώσῃ;
Ἂν κουνηθῶ καὶ τὸ σπαθὶ τραβήξῃ ἀπ' τὴ θήκη
καὶ πάθω μὲ τὸ σούβλισμα μαζὶ καὶ ρεζιλίκι;

Ἂν ὅπως εἶναι βέβαιον ὁ φίλος μοῦ τῆς βρέξῃ
κι' ὁ ἀστυφύλαξ τῆς γωνιᾶς ἀπ' τῆς φωνές μου τρέξῃ
κι' ἀπ' τὸ γιακᾶ τραβῶντας με μὲ πάει φυλακὴ
στὸν Ἀστυνόμο τί θὰ πῶ πῶς γύρευα ἐκεῖ;

Μπορῶ νὰ πῶ γιὰ τὴ Φιφῆ τὴν ἅγια, τὴν ἁγνή;
Λύκος ἐγὼ σὰν τί νὰ πῶ γιὰ τ' ἄκακο τ' ἀρνὶ
ποῦ θὰ πεθάνῃ στὴ στιγμὴ ἐὰν τὴ ρεζιλέψω;
Τί μένει τότε νὰ τοῦ πῶ; Πῶς μπῆκα γιὰ νὰ κλέψω.

Ἐπῆρα τὴν ἀπόφασι εὐθὺς κα ἰπαραχρῆμα.
Γιὰ τὴν ἀγάπη τῆς Φιφῆς, καὶ τοῦ μπαμπᾶ τὸ χρῆμα
καὶ νὰ πεθάνω προτιμῶ, νὰ μπῶ καὶ μέσ' στὴ χάψι
παρὰ αὐτὸς ὁ Ἄγγελος ἕνα λεπτὸ νὰ κλάψῃ.

«Κύρ' Ἀστυνόμε—θὰ τοῦ πῶ—ἐγὼ ποῦ μὲ κυτᾶς
—κι' αὐτὸ ποῦ λέω μὴ θαρρῆς πῶς εἶνε χωρατᾶς—
ἀπὸ μικρὸς ὑπόφερα ἀπὸ ἡμικρανία
ποῦ στὰ στερνὰ μὲ γύρισε σὲ ..... ἀπλυτομανία.

Ποτὲ δὲν ἔκλεψα λεπτὰ ἢ ροῦχα παστρικὰ
γλυτώνω μόνον μερικοὺς ἀπὸ τὰ πλυστικὰ
καὶ μέσ' σὲ κάθε πλυσταρειὸ διὰ νυκτὸς τρυπώνων
πέρνω καμπόσ' ἀσπρόρρουχα τῶν κάτω ἄκρω μόνον

Αὐτὰ ἐσκέφθηκα θὰ πῶ. Κι' ἐκεῖνος τί θὰ κάνῃ;
Στὴ φυλακὴ λίγον καιρὸ βεβαίως θὰ μὲ βάνῃ
μὰ ἡ Φιφῆ ποῦ μ' ἀγαπᾶ θὰ τῶχῃ καύχημά της
ποῦ μπῆκα γώ, γιὰ νὰ μὴ 'βγῇ πῶς λένε τ' ὄνομά της.

Ἐὰν λοιπὸν ὁ Διάβολος ἀνάποδα τὸ φέρῃ
κι' ὁ σπαθοφόρος πάνω μου ἀρχίσῃ βάζων χέρι
«Κόψε με μπάρμπα θὰ τοῦ πῶ ἂν σοῦ βαστᾷ ἡ καρδιὰ
μὰ γιὰ χατῆρι τῆς Φιφῆς μὴ βγάλῃς τσιμουδιά.»

Τὸ γύρισα ἐδῶ ἐκεῖ, τὸ σκέφθηκα. Κι' ἐντέλει
εἶπα μονάχος μέσα μου. Ἂς γίνῃ ὅ,τι θέλει
κι' ἕνα φοβόμουν μοναχά· μὴν τύχῃ φτερνισθῶ
καὶ μέσ' στὴ φάκα ὕστερα σὰν ποντικὸς πιασθῶ.

Τίκι τιτάκα ἡ καρδιὰ χτυποῦσε σὰ ρωλόϊ
καὶ βλέπων τὸ γιγάντιο τοῦ σπαθοφόρου μπόϊ
τέτοιο στὴ μέση ἔννοιωσα ἀλήθεια ριπιτίδι.
ὥστε ἡ μπουγαδόκοφα ἐγίνηκε μουσκίδι.

(ἀκολουθεῖ)

ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Ὁ ὑπὲρ το ὗΣχολείου χορὸς τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος ἐ σ τ έ φ θ η ὑπὸ μεγάλης ἐπιτυχίας, ἕνεκα ποῦ ἐ σ τ ί φ θ η ἀνηλεῶς τὸ βαλάντιον τῶν προσελθόντων.

Αἱ εἰσ-πράξεις (δὲν ξέρομε πόσες) βεβαίως θὰ πῆγαν ὡραῖα, ἀφοῦ παραλῆδες φίλοι συνειθισμένοι νὰ φεύγουν μ' ὠτομομπὶλ ὀλίγου δεῖν νὰ πᾶνε σπίτι τους πεζῆ ἐλλείψει καραφερίων.

Αἱ χαριτωμέναι τῆς Ἐπιτροπῆς Κυρίαι καὶ Δεσποινίδες ἐξεπολιόρκησαν τὸ πορτοφολικὰ φρούρια τοῦ ἀσχήμου φύλου καὶ σὲνέλαβον αἰχμαλώτους τοὺς ὑπερασπιστάς των τοὺς ὁποίους θὰ παραδώσουν ἵνα γίνουν βορὰ τῶν τροφίμων τοῦ Σχολείου.

Ἔφοδοι διαρκεῖς ἐπὶ ἐφόδων καὶ ἠκούσθησαν τὰς μεταμεσονυκτίους ὥρας οἱ ἑξῆς χαριτωμένοι διάλογοι.

—Κύριε Κολοκυθοκορφᾶ ὁρίστε ἕνα λουλοῦδι καὶ ... ἀπὸ μένα.

—Εὐχαριστῶ Μαντάμ. Προτιμῶ.... μιὰ ἐλῆά.

—Νὰ σᾶς δώσω κ. Στραβοσουγιὰ μιὰ Ἑλληνοαμερικανικὴ σημαία;

—Εὐχαριστῶ πολὺ χαριτωμένη δεσοινίς. Εἶμαι ξέρετε ἐναντίον τῶν..... μικτῶν γάμων.

—Πᾶρτε ἕνα κουτὶ τσιγάρα κ. Σαρδανάπαλε.

—Λυποῦμαι πολὺ εὐγενεστάτη κυρία. Δὲν καπνίζω παρὰ μόνον ..... ἀμάκα.

Ἐν τούτοις μ' ὅλο τ ὸ γ δ ύ σ ι μ ο ἐκ.μέρους τῶν Κυριῶν ὁ κόσμος ἔφυγε κατενθουσιασμένος· ἠκούσθησαν μάλιστα καὶ μερικοὶ τραγουδοῦντες τὸ «ἀπ' τὰ κόκκαλα βγαλμένη κλπ.»

ΩΦΕΛΙΜΟΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

ΔΟΝΤΙΑ

Τί εἶναι τὰ δόντια;

Τὰ δόντια εἶναι κᾶτι κοκάλινα—μὲ συγχωρῆτε παλούκια ποῦ σχηματίζουν τὸ στοματικὸ φράχτη. Ὁ ἄνθρωπος ἔχει στὸ στόμα δύο ὀδοντοστοιχίας. Μίαν ἀπὸ πάνω καὶ μίαν ἀπὸ κάτω. Ὅταν περάσουν ὅμως κάμποσα χρόνια καὶ ὁ ἄνθρωπος ἀρχίσῃ νὰ γηράσκῃ, τότε τὰ δόντια πέφτουν ἀπὸ λίγα καὶ ἔτσι βλέπει κανεὶς ἄλλους μὲν ἀνθρώπους νὰ μὴν ἔχουν τὰ ἀπὸ πάνω τους δόντια καὶ ἄλλους τὰ ἀπὸ κάτω ἢ καὶ ἂν τάχουν θὰ εἶναι σχεδὸν ἄχρηστα γιατὶ καταντοῦν κούφια.

Τὰ δόντια ἔγειναν γιὰ πολλοὺς λόγους.

Πρῶτον γιὰ φοβέρα. Τοῦ ἔτριξα λένε τὸ δόντια. Ἢ ἀκοῦτε δύο πρόσωπα αἴφνης νὰ κουβεντιάζουν ὅτε τὸ ἕνα λέει γιὰ κᾶποιο τρίτο. Δὲν θὰ τὸν τσακώσω μωρέ; Θὰ τὸν φάω μὲ τὰ δόντια κλπ.

Δεύτερον. Γιὰ τοὺς μετανάστας, τὰ χρυσᾶ δόντια τῶν ὁποίων ἄλλοτε ἐθάμπωναν τὰ μάτια τῶν ἁπλοϊκῶν πεθερῶν, δόντια τὰ ὁποῖα εἰς τοὺς περισσοτέρους ἦσαν ἀλλοίμονον ἡ μόνη κληρονομία τῶν ἀπογόνων των

καὶ τρίτον γιὰ νὰ μασοῦν (ὅσοι ἔχουν δόντια) καὶ ἀπὸ τοὺς ἔχοντας ὅσοι ἔχουν μάσημα) ὡς ἐπίσης καὶ γιὰ νὰ δαγκώνωμε.....μαντζουράνα στὸ κατῶϊ.

Τὰ δόντια ὅπως καὶ αἱ γυναῖκες ἔχουν καὶ αὐτὰ τὰ νεῦρά τους καὶ ὅταν σκανδαλισθῇ τὸ μάτι τότε τὰ νεῦρα ἐρεθίζονται ἐξ οὗ καὶ ὁ πονόδοντος, τὸν ὁποῖον ὅπως ὅλοι ξέρετε βέβαια θεραπεύει μόνον τὸ βούλωμα.

Ἂν καὶ τὰ δόντια εἴπαμε πῶς ἔγειναν γιὰ πολλοὺς λόγους, ἐν τούτοις μερικοὶ νομίζουν ὅτι χρειάζονται μόνον γιὰ νὰ μασοῦν δι' ὅ καὶ τὰ μεταχειρίζονται μόνον στὸ φαΐ. Δηλαδὴ τὰ βγάζουν ἀπὸ τὴν τσέπη τους, τὰ τοποθετοῦν στὸ στόμα τους καὶ κάνουν τὴ δουλειά τους. Οἱ ἄνθρωποι ὅμως αὐτοὶ διατρέχουν ἕνα σοβαρὸν κίνδυνον. Μ' αὐτὸ τὸ μπᾶσε—βγᾶλε ὑπάρχει φόβος νὰ τὰ καταπιοῦν καὶ τότε γεννᾶται τὸ φοβερὸ ἐρώτημα. Τί θὰ κάμουν ὅταν ἐν καιρῷ τὰ βροῦν; Θὰ μεταχειρισθοῦν τὰ ἴδια πάλι ἢ θ' ἀγοράσουν καινούρια;

ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΒΗΜΑ

ΒΟΥΔΙΣΤΗΝ, Σὰν Φραντσῖσκον.

Τί θὰ γίνῃς μετὰ θάνατον; Αὐτὸ θὰ ἦτο εὔκολο νὰ σοῦ τὸ ποῦμε ἂν σὲ γνωρίζαμε προσωπικῶς. Ἐμεῖς φίλε μου πιστεύομε στὴ Μετεμψύχωσι. Ξέρομε συνεπῶς ἀνθρώπους ποῦ μετὰ θάνατον θὰ γίνουν μὲ συγχωρεῖς—γαϊδούρια, γυναῖκες ποῦ θὰ μεταμορφωθοῦν σὲ γᾶτες παντρεμμένους ποῦ θὰ μετεμψυχωθοῦν σὲ βόδια, ἀνυπάνδρους ποῦ θὰ ξαναζήσουν μέσα σὲ σκύλλινα τομάρια καὶ οὕτω καθεξῆς. Πές μας λοιπὸν τί σ' ἀρέσει σ' αὐτὴ τὴ ζωὴ καὶ θὰ σοῦ ἀπαντήσωμε πόσα ποδάρια θᾶχῃς στὴ μέλλουσα.

ΠΑΛΗΟΚΑΦΕΝΕΝ, Μιλγουώκην.

Ὁ Νῶε δὲν ἔβαλε στὴν Κιβωτὸ ἀπὸ τὰ εἴδη ποῦ μᾶς ρωτᾶτε καὶ τοῦτο διότι ὁ Κατακλυσμὸς ἔγεινε τὸν χειμῶνα. Φαίνεται ὅτι αὐτὰ ἔγειναν ἀργότερα ὅπως αἴφνης μερικὰ ζωΐφια ποῦ ἔγειναν τὴν ἐποχὴ ποῦ φάνηκαν καὶ οἱ ..... Ἕλληνες.

ΥΠΟΨΗΦΙΟΝ, Μπόστον.

Σκοπεύεις νὰ παντρευθῇς μιὰ Ἀερίστρα; Γιὰ τὸ ὄνομα ὅλων τῶν ἁγίων τῆς Κολάσεως μὴν τὸ κάνῃς καὶ θᾶχῃς τὴν κατάρα τῆς Πατρίδος γιὰ τὴν ὁποίαν κόβονται τελευταίως ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον οἱ κουραμπιέδες τοῦ παρελθόντος καὶ ὅλων τῶν μελλουσῶν γεννεῶν. Ἄκουσε δῶ τί νὰ κάνῃς ἂν βλέπῃς δηλαδὴ πῶς δὲν μπορῇς νὰ κάνῃς μόνος σου. Κλεῖσε τὰ μάτια σου—ἂν τώρα τᾶχῃς ἀνοιχτὰ—καὶ πιᾶσε μία ὁμοφυλή σου. Ἂν ἔχῃς φίλους τὸ καλλίτερο εἶναι νὰ βάλῃς ἐκείνους νὰ σοῦ διαλέξουν σύμφωνα μὲ τὸ γοῦστο καὶ τὴν κρίσι τὴ δική τους τὴ γυναῖκα μὲ τὴν ὁποίαν θὰ περάσῃς τὴ ζωή σου σύ. Τώρα ἂν τύχῃ οἱ φίλοι αὐτοὶ νἆναι ἀνύπαντροι ἀκόμα πιὸ καλὰ γιὰ 'κείνους—συγγνώμην γιὰ σένα ἤθελα νὰ πῶ—Τί θέλεις, τί γυρεύιες. Ἡ παροιμία λέει «παποῦτσι ἀπ' τὸν τόπο σου κι' ἂς εἶν'—μὲ συγχωρῇς—καὶ.... μπαλωμένο.»

ΣΤΟ ΣΟΚΟΜΕΙΟ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

—Τί συμβαίνει Ἀργύρη ρωτᾶ ἀμέσως ὁ Κωσταντῆς τὸν ἐν ἐξάψει εὑρισκόμενον Ἀργύρη.

—Οὐρ πάρτιμ νὰ φηύγου ἀποὺ δοῦ νὰ μέσα π' μὶ χαρουπαλέβ'ν σὰν κ' εἶν' Χαρχαγγέλ.

—Οὐρ τί σ' κάν' ἀδιρφούλημ' ἀναφωνεῖ κλαυθμηρίζων ὁ Γιάννης.

—Οὐρ σταθῆτ' νὰ σᾶς μουλουήσου οὔλ'ς τσ' ντρουπὲς μ' πῶπαθ' Γιά. Ἰρχέτ' δῶ λγάκ' ουώρα μιὰ π' αὐτούν'ς τσ' καρακάξ,» μὶ τσ' ἄσπρ' σκούφχις στοῦ κιφάλτσ σὰν κὶ τοῦ μάϊρα τ' ἀφέντ' τ' Πιτσάλ κὶ μλιέει. Τί μλιέει; Μηδὲς νουγάου, μηδὲς καταλαβαίνου. Μ'δείχν' μόν' ἶένα γυαλὶ ψ'λὸ κὶ μακρουλὸ π' κρατάει στοὺ ἔρμου τοῦ χέρτ'ς κὶ μὶ γυρίζ' τὰ μπρούμτα πάν' στοῦ κριβάτ' κὶ μ' σκών' τοὺ πκάμι'σου ψ'λὰ κάτ' τμπλάτ. Οὐρ' τί θὰ μ' κάν' τάχατ'ς εἶπα μαναχός μ'. Αβδέλις θὰ μ' κουλήσ' γιὰ θὰ μ' ρίξ' πουτήρια; Σὶ λ'γάκ' ἀνουγάου πῶς μαθὲς μ' κάν' κάτ' κὶ μὶ γαργαλέβ' μὶ τοὺ σπάθειου ἀπ' πίσου χαμπλὰ κάτ' τ' νουρίτσα. Φρίχκα. Οὐρ στάσ' νὰ ἰδοῦ αὐτούν' εἶν' μαναχήτ'ς γιὰ κι' ἄλλους κανιένας; Μιὰ γουρουβουλιὰ κὶ βρίσκουμ' τ' ἀνάσκ'λα. Ἦταν αὐτούν' π' κράταγ' στοὺ χέρτ'ς κειὸ τοῦ γυαλὶ κὶ κατακόκιν' παπαροῦνα.

—Οὐρ τί χαλέβ'ς νὰ κάν'ς τσ' λιέου, σκρόφα τ' κιρατᾶ; Οὐρ' τ' εἶμι γὼ βζανιάρκου π'δὶ νὰ μ' βάλ'ς σαποῦν' μὶ λάδ' γιὰ λάστιχα, γιὰ τ' ἀποὺ τούτου, γιὰ τ' ἀποὺ κείνου; Μ'λεῖ τοὺ ζῶ; Ἄλλου τόσου κι' αὐτούν'. Στέκιτ' μόν' κὶ μὶ χτάει στὰ μάτια σὰν τοῦ βῶϊ κὶ στιρνὰ σκάζ' στὰ γέλοια κὶ κακαριέτι σὰ ντ' κότα στ' φουλιά. Λιέει κάτ' σ' τσ' ἄλλ' δῶ μέσα κὶ νὰς μαζεύουντ' οὔλ' εἴσουκόμ' κ' εἰσουκόμσις κὶ γυρέβν' νὰ μ' τοὺ βάν' μὶ τοῦ ζόρ τοῦ γυαλύτς' μὶ τοῦ σμπάθειου ἀποὺ πίσου.

ΣΟΦΑΙ ΓΝΩΜΑΙ

Δίδετε πάντοτε στὰ εὐεργετικὰ ἱδρύματα· ἰδίως οἱ φτωχοί. Ἔχομεν ἄμεσον συμφέρον νὰ ὑπάρχουν, γιατὶ ἀσφαλῶς μιὰ μέρα θὰ μᾶς χρειασθοῦν.

Ὅταν ἰδῆτε φωτιὰ στὸ διπλανό σας σπίτι εἰδοποιῆστε ἀμέσως τοὺς πυροσβέστας, ἐκτὸς ἂν ἔχετε τὸ σπίτι σας ἀσφαλισμένο περισσότερα παρ' ὅσα ἀξίζει.

Μὴ πᾶτε ποτὲ σὲ χορὸ χωρὶς λουλοῦδι στὴν κομβιοδόχη. Κοντὰ στ' ἄλλα σας ἔξοδα δῶστε καὶ γι' αὐτὸ μιὰ δεκάρα, γιατὶ μόνον ἔτσι μπορεῖ νὰ γλυτώσετε ἕνα τάλληρο καὶ περισσοτέρους πειρασμούς.

Ὁ πλούσιος λογαριάζει πῶς θὰ κερδίσῃ ἀπὸ τὴ ράχη τοῦ φτωχοῦ, ὁ φτωχὸς πῶς θὰ ὠφεληθῇ ἀπὸ τὸν πλούσιο καὶ ὁ σοσιαλιστὴς πῶς θὰ γελάσῃ καὶ τοὺς δύο.

Ὁ πλούσιος τρέχει πρὸς τὴν εὐτυχία μὲ τὸ αὐτοκίνητο· ὁ φτωχὸς πεζὸς καὶ ξυπόλυτος, τὴ φθάνει ὅμως μόνον ὁ τεμπέλης.

VASIL STEAM SYSTEMS CO.

Ἕδρα ἐν Βοστώνῃ.

185 Devonshire St.

SUITE 608—613

Γνωρίζομεν ἐκ πείρας ὅτι ὁ ἐπικερδέστερος τρόπος νὰ διαθέσῃ τις χρήματα εἶνε νὰ τὰ διαθέσῃ εἰς ἀσφαλεῖς μετοχικὰς Ἑταιρίας. Ἄρά γε ὑπάρχει ἀσφαλεστέρα ἐπιχείρησις ἀπὸ τὴν τῆς Ἑταιρίας

VASIL STEAM SYSTEMS CO.

Ἐπιχείρησις ἡ ὁποία στηρίζεται ὄχι μόνον εἰς τὴν ἱκανότητα τῶν διευθυντῶν καὶ εἰς τὴν ὑποστήριξιν τῶν μετόχων, ἀλλὰ καὶ εἰς δεκάδα ὁλοκλήρων ἐφευρέσεων αἱ ὁποῖαι ἔχουσι λάβῃ προνόμιον εὑρεσιτεχνίας ἀπὸ τὴν ὁμοσπονδιακὴν κυβέρνησιν.

Μία εὐκαιρία διανοίγεται πρὸ τῶν Ἑλλήνων τῆς Ἀμερικῆς. Νὰ ἀγοράσωσι μετοχὰς τῆς Ἑταιρίας VASIL STEAM SYSTEMS CO. τώρα ὅπου ἡ τιμή των εἶνε μόνον δύο δολλ. διότι αὕτη θὰ ὑψωθῇ αἰφνηδίως εἰς 5 εὐθὺς ὡς ἡ Ἑταιρία ἐγκατασθῇ εἰς τὸ νεωστὶ ἀγορασθὲν ὑπ' αὐτῆς μεγαλοπρεπὲς ἐργοστάσιον ἐν HUDSON, MASS, ὅπου θὰ γίνῃ ἡ ἔναρξις τῶν παραγγελιῶν τὰς ὁποίας λαμβάνει ἡ Ἑταιρία καὶ ἡ ἐκμετάλλευσις τῶν ἐφευρέσεων καὶ τῶν προνομίων αὐτῆς. Τὸ ἐργοστάσιον ἠγοράσθη· ἡ ἐγκατάστασις τῶν μηχανημάτων ἐν αὐτῷ ἄρχεται· σεῖς τί περιμένετε; Ἐπωφεληθῆτε τῆς εὐκαιρίας.

Ζητήσατε πληροφορίας εἰς τὰ γραφεῖα μας.

ΚΑΙ ΠΛΗΡΩΜΕΝΑ ΜΕΡΙΚΑ ΑΓΓΕΛΜΑΤΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Τί εἶσαι; Μετανάστης καὶ πᾶς γιὰ τὴν Πατρίδα;
Μὰ ψάχνης γιὰ ρεκλάμες παχειὲς σ' ἐφημερίδα.
Πολλὰ Ξενοδοχεῖα νὰ φᾶς καὶ νὰ ὑπνώσης
μὰ σὰν σοῦ φέρουν μπίλι θὰ χιλιομετανοιώσης.
Ξενοδοχεῖον ὕπνου καὶ φαγητοῦ ἐπίσης
μὲ εὐκολίες τ ζ ά μ π α ὅσες πολλὲς ζητήσης.
Βεντίκου—Οἰκονόμου μονάχα νὰ ζητήσης.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ «Η ΜΕΓΑΛΗ ΕΛΛΑΣ»
18 West Street **NEW YORK**

***

ELLENIC FURNISHING Co.
691 6th AVENUE **NEW YORK.**

Θέλετε ἀνδρικὰ εἴδη, Στέφανα Γάμων, Βαπτιστικά; Ὑπάρχει Ἑλληνικὸ Κατάστημα. Μὴν ξεχνᾶτε ὅταν ἀγοράζετε ὅτι ὅσω περισσότερο λοῦσο καὶ νοῖκι ἔχει ἕνα μαγαζί, τόσω ἀκριβώτερα πληρώνει ὁ πελάτης.

* * *

Νὰ ταξειδεύσης πρόκειται; Μὴν ἔχης πιὰ σκοτοῦρα,
τῆς πέρνει ὅλες 'πάνω του τὸ «Π ρ α κ τ ο ρ ε ῖ ο ν Μ π ο ῦ ρ α»
Μ π ο ύ ρ α ς σημαίνει λεβεντιὰ ποῦ μᾶς τιμᾷ'ς τὰ ξένα
Μ π ο ύ ρ α ς καὶ Πατριωτισμός. Μ π ο ύ ρ α ς Τιμὴ εἶν' ἕνα.

Booras Bros. 5 Battery Place NEW YORK

* ** *

Ἀφοῦ χιλιάδες χρόνια στὸν κόσμο δὲν θὰ ζήσης
γιατὶ δὲν πᾶς τὴ φάτσα νὰ τὴν διαιωνίσης;
Τρέξε φωτογραφίες νὰ βγάλης ὅπως πρέπει
καὶ ὅταν τὸ παιδί σου, τ' ἀγγόνι σου τῆς βλέπει
νὰ λέη. «Κύταξέ τον! Λεβέντης μὲ τὰ οὖλά του
Θεὸς νὰ συχωρέση τὴν ἅγια τὴν ψυχοῦλά του.»
Καλλιτεχνικὸν Φωτογραφεῖον Κωνσταντῖνος ὁ ΙΒ'
Δ. ΜΑΚΡΥΚΩΣΤΑ
641 6th Ave., **NEW YORK**
3 Δολλάρια 12 φωτογραφίαι μία μεγάλη.

***

Ποτὲ ἀρρώστεια οὔτε μιὰ δὲν περπατεῖ μονάχη.
Ἔχεις τὰ δόντια σου γερά; Ἔχεις γερὸ στομάχι.
Μὰ σὰν χαλάσουν μιὰ φορὰ καὶ δὲν τὰ διορθώσης
ἐν ὅσῳ ζῆς ἀπ, τοὺς γιατροὺς ποτὲ δὲν θὰ γλυτώσης.
Ἐὰν τὸ δόντι σου πονῇ καὶ πρέπει νὰ πετάξη
μὴν τρέμης κι' ὁ Μενέλαος, καλέ, δὲν θὰ σὲ σφάξη.
Θὰ τὸ ναρκώση μοναχὰ γι' αὐτὸ δὲν ἀμφιβάλλω
καὶ κράτς θὰ πάη στὴν εὐχὴ καὶ θὰ σοῦ βάλη ἄλλο.

ΟΔΟΝΤΟΙΑΤΡΕΙΟΝ ΜΕΝΕΛ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
47 WEST 37 STREET NEW YORK

* * *

Ἂν μόνος σου ξυρίζεσαι σκέψου σὰν τί θὰ γίνη
ἂν λίγο τὸ ξυράφι σου στὸ μοῦτρο παρεκκλίνη
Μία κοψιὰ καὶ Ἅδωνι τὸν δείχνει γιὰ Θερσίτη
γι' αὐτὸ ξουράφι μὴ κρατῆς γιὰ ξύρισμα στὸ σπίτι.
Μὲ τοῦ Μπαρμπέρη τὰ ψιλὰ στὴ ζῆσι δὲν προκόβεις
καὶ τὸ ξουράφι ἔχετο τοὺς κάλους σου νὰ κόβης.
Γιὰ ξύρισμά σου ζήτησε Ντὶ Ρίντι Ἀγγελῆ
Κουρεῖο κατακάθαρο καὶ μ' ὠμορφιὰ πολλή.

ROYAL ATHENS BARBER SHOP
ANGELO D' RIDDE 645 6th Ave., N. Y.

***

Ἡ φτίνεια τρώει τὸν παρᾶ μὰ σὰν δὲν ἔχης χρῆμα
δὲν ἠμπορεῖς σὲ βεβαιῶ νὰ κάνης οὔτε βῆμα.
Εἶναι πολλοὶ εἰσαγωγεῖς μὰ σὰν τοὺς «Δρίβα-Λέκα»
σ' ὅλον τὸν κόσμο στὴ τιμὴ δὲν θἄβρης μήτε δέκα.
Λάδια, ἐλῆές, τυριά, κονιὰκ μὲ φθήνεια ὅσω πέρνει
γιατ' ὅλα τὸ Κατάστημα τοῖς μετρητοῖς τὰ φέρνει.

LEKAS & DRIVAS 19-21 ROOSEVELT ST. N. Y.

***

Δὲν εἶναι μόσχος ἢ Μαϊοῦ τριαντάφυλλα καὶ γιούλια
Εἶναι καφὲς τοῦ Ὀθωνος, καφὲς τοῦ Νικολούλια
καφὲς τῆς Μέκας ἄδολος, ἁγνὸς σὰν τὴν παρθένο.
γι' αὐτὸ σκορπίζει τ' ἄρωμα τὸ χιλιομυρωμένο.
Ἐὰν λοιπὸν γιὰ θεριακλῆς ὅπως ἐγὼ περνᾷς
δοκίμασέ τον μιὰ φορὰ καὶ θὰ μὲ συχωρνᾷς.

GREEK-ARABIAN COFFEE CO.
352 PEARL STREET, **NEW YORK CITY**

Ἐὰν σπανὸ δὲν σ' ἔκανε ἡ Μοῖρα νὰ γυρίζης
σὰν ἔχης γένεια καὶ μαλλιὰ ποῦ σιοὺρ θὰ τὰ ξυρίζης
ἂν βρίσκεσαι στὴ Νάσουα κι' ἀναζητεὶς μπαρμπέρη
στοῦ Κακαβάκη μοναχὰ νὰ ξυρισθῆς συμφέρει.
Μὴ λησμονῆς κι' ἡ πιὸ μικρὴ πάνω στὸ μοῦτρο κόψι
σὲ κάνει καὶ συχαίνεσαι τὴν πιὸ ὡραία ὄψι.

ΑΔΕΛΦΟΙ ΚΑΚΑΒΑΚΗ
140½ WEST PEARL STREET NASHUA, N. H.

* ‡ *

Λουκοῦμι πρώτης Συριανό, γλυκὰ ἐγγυημένα
ποῦ τρῶς καὶ λὲς τί μάστορας τὰ ἔχει καμωμένα
γιὰ ὅ,τι εἶδος γλύκισμα, τρίγωνα μπακλαβάδες
Καφέδες Μόκας ἔξοχους καὶ Τουρκικοὺς χαλβᾶδες.
εἰς τοὺς Γυφτέα ἀδελφοὺς ἂς γράψη ἢ ἂς πάει
ἂν θέλη νἆναι ἥσυχος ὅταν γλυκὰ θὰ φάη.

GIFTEAS BROS.
72 JEFFERSON ST. LOWELL MASS.

Οἱ Ποῦλο Μπρὸς τὸν ἀνηψιὸ συντρόφεψαν τὸν ἄλλο
καὶ κἄμαν ἐργοστάσιο πρώτης γραμμῆς μεγάλο
ποῦ σὰν τὸ δῆς περήφανα σηκώνεις τὸ κεφάλι
κι' εὖγε θὰ πῆς στοὺς Ἕλληνας. Χίλιες φορὲς χαλάλι.
Γι' αὐτὸ ἂν εἶσαι θεριακλῆς καὶ σὺ καθὼς ἐμένα
τοῦ Πούλου κάπνιζε καπνά, τὰ μοσχομυρισμένα.

POULO BROS AND NEPHEW
202—204 Canal St. New York.

Μὴ βάζετε ακουαφὸρτ στὸ μοῦτρο σας, στὸ δέρμα
ποῦ θὰ σᾶς κάνη πρὶν πολὺς καιρὸς περάση θέρμα.
Μὴ σᾶς πλανοῦν τῆς ξενητειᾶς, ὅ,τι λουσαρισμένα.
Ἑλληνικὴ κολώνια, ἁγνὴ σὰν τὴν Παρθένα.
ποῦ τὴ μυρίζεις καὶ θαρρεῖς μόσχου μυρίζεις κλῶνο
ἀπὸ τοὺς Ἀδελφοὺς Μαθιοῦ νὰ τὴν ζητήσης μόνο.

Mathew Bros. 359 W. 54th St. **New York.**

* * *

Λάδι ξανθὸ Ἀϊδινιοῦ καὶ λάδι Καλαμάτας
ποῦ σοῦ θυμίζει τὰ μαλλια ξανθῆς γαλανομάτας,
λάδι ἀνθοῦ ἀπόσταγμα καὶ λάδι μυροβόλο,
ἐλῆαὶς-καρύδι Σάλωνας κι' ἐλῆαὶς ἀπὸ τὸ Βόλο
τῆς Ἀχαΐας τὰ κρασιὰ τὰ μυρωμένα 'κεῖνα
στοῦ Ρ α β α ζ ο ύ λ α θὰ τὰ βρῆς καὶ Μαυροδάφνη φῖνα.

Ravazula Bros. 3 Madison St. NEW YORK

***

Δωμάτια εὐάερα, εὐήλια μεγάλα
λουτρά, κλινοσκεπάσματα κατάλευκα σᾶν γάλα
καθαριότης στὸ ζενὶθ μὲ ρεστοράν νὰ λάμπη
ποῦ ντρέπεται ὁ ἀδαὴς καὶ τρέμει μέσα νἄμπη
κι' ἐνῶ ἐσὺ τ' Ἀνάκτορο τοῦ Πέτερχωφ λὲς εἶναι
ἐδῶ περίργον! Hotel τὸ λέγουν «α ἱ Ἀ θ ῆ ν α ι»
Hotel ὑπὸ Διεύθυνσιν τῶν Ρίγκα—Πολυμέρη
μὲ πατριωτισμὸ πολὺ καὶ πχιὸ βαρὺ κεμέρι.

Athens Hotel, 30 East, 42nd St., NEW YORK

***

Στὸ βίο ἀφοῦ στέκεις κάτω ἀπ' τὸ λεπίδι
καὶ ἠμπορεῖ νὰ πάθης κι' ἀπὸ τὸ κεραμίδι
ἀφοῦ φωτιὰ καὶ σπίτια καὶ μαγαζιὰ τὰ καίει
αὐτὸς ποῦ ἔχει γνῶσι μέσα του ἔτσι λέει.
«Σ' ὅ,τι ἀξία ἔχει ἀσφάλεια θὰ κάνω
νὰ μὴ βρεθῶ στὸ δρόμο κι' ἀπὸ ταμπλᾶ πεθάνω.

GEO. P. CASTRITSY, GENERAL AGENT.
501 W. 168th Street **New York.**

***

Μ. ΝΙΚΑΣ
Ἰατρὸς
175 Lexington Ave., **NEW YORK**

* * *

Α. ΑΛΕΞΙΟΥ
Ἰατρὸς
152 E. 22nd St., **NEW YORK**

* * *

Κ. ΚΑΡΟΥΣΟΣ
Ἰατρὸς
136 E. 17th St., **NEW YORK**

* * *

Ἀτμόπλοια τῆς Ἐθνικῆς, δελφίνια φτερωτὰ
ποῦ αὐλακώνουν τ, ἁλμυρὰ νερὰ καμαρωτά.
Βαπόρια ποῦ τὴ θάλασσα κι' ἄγρια τὴ φιλοῦνε
καὶ παίζουν μὲ τὸ κῦμά της καὶ τὴν περιγελοῦνε
μὲ λοῦσο καὶ νοικοκυριό, τηλέγραφο Μαρκόνι
κι' ὁ ταξειδιώτης ναῦλά του ἐλάχιστα πληρώνει.
Ὁ Γαλανὸς γι' αὐτὰ ἐδῶ καὶ δίνει καὶ εἰσπράττει
ποῦναι κομμάτι μάλαμα καὶ παραπάνω κάτι.

N. A. Galanos 20 Pearl St. New York

***

Τοῦ Σίγγερ ραπτομηχανὰς μὲ χέρι καὶ μὲ πόδι
ποῦ δὲν χαλοῦν σὲ βεβαιῶ κι' ἂν τῆς κλωτσήση βῶδι
ἀπὸ τὸν Ἀρβανίτη Νῖ μὲ μηνιαίας δόσεις
μπορεῖς νὰ πάρης μιὰ χαρὰ ἢ καὶ νὰ τῆς πληρώσης.
Γριακὸς Γραικὸ ἂς προτιμᾷ ὅταν ζημιὰ δὲν ἔχη
ἀλληῶς ἂς πάη νὰ πνιγῇ ἐὰν σὲ ξένους τρέχει.
Γραικὸς Γραικὸ ἂς προτιμᾷ ὅταν ζημιὰ δὲν ἔχη

742 S. Halsted St. CHICAGO ILL.

Ὅτι κι' ἂν εἶσαι Ἕλλην, Γάλλος. Ἐγγλέζος, Βλᾶχος
καὶ σὰν ἐμὲ καπνίζεις τοὐτέστι σὰν Φελᾶχος
τὰ σιγαρέττα πέρνε τῶν Μπένα Ὀμιρόλη
ἐκεῖνα ποῦ καπνίζουν οἱ θεριακλῆδες ὅλοι.

Bena—Omiroli 97—99 Water Street, **N. Y.**

* * *

Πές μου ποιὸ παίζεις ὄργανο; Κιθάρα, μαντολῖνο
βιολί, σαντοῦρι, φλάουτο, ἁρμόνικα, κλαρῖνο;
Τότε λοπὸν τί στέκεσαι' Εὐθὺς στοῦ Τ σ ί μ η τ ρ έ ξ ε
ἀγόρασ' ἕνα ὄργανο δοκίμασε καὶ παῖξε.
Μόνον σ' αὐτὸν γιὰ ὄργανο τὸ χρῆμα σου σὰν δώσης.
Θὰ πῆς χαλάλι νὰ γινῇ καὶ δὲν θὰ μετανοιώσης.

PANAGIOTIS TSIMIS 150 W. 28th St. **NEW YORK**

***

Μίστερ κανεὶς δὲν θὰ σὲ πῇ πῶς δὲν θὰ πῇ καὶ μένα.
φοῦχα ἐὰν ἐπάνω μας δὲν δῇ καλοραμμένα.
Ἂν θέλης νὰ συγκινηθῇ κι' ἡ ἄσπλαγχνη Ἐκείνη
μόλις ντυμένο σὲ ἰδῇ λὲς κι' εἶσαι φιγουρίνι
στοὺς Παπαγεωργίου Μπρὸς νὰ τρέχης τακτικὰ
φοῦχα νὰ κάνης ὤμορφα καὶ καλλιτεχνικά.

PAPAGEORGE BROS.
600 Blue Island CHICAGO, ILL.

ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑΡΧΑΙ
ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Τοὺς Διευθυντάς σας	στοῦ	ΚΟΛΜΑΝ
Τοὺς Μαγείρους σας	στοῦ	ΚΟΛΜΑΝ
Τοὺς Ζαχαροπλάστας σας	στοῦ	ΚΟΛΜΑΝ
Τοὺς ἀρτοποιούς σας	στοῦ	ΚΟΛΜΑΝ
Τοὺς Ἀρχισερβιτόρους σας	στοῦ	ΚΟΛΜΑΝ
Τοὺς Σερβιτόρους σας	στοῦ	ΚΟΛΜΑΝ
Τοὺς Κάουντερμεν σας	στοῦ	ΚΟΛΜΑΝ
Τοὺ πωλητάς σας σόδας	στοῦ	ΚΟΛΜΑΝ
Τοὺς Ταμίας σας	στοῦ	ΚΟΛΜΑΝ
Τοὺς Σίλβερμέν σας	στοῦ	ΚΟΛΜΑΝ
Τοὺς Πάρτεντερ σας	στοῦ	ΚΟΛΜΑΝ
Τοὺς Πόρτερ σας	στοῦ	ΚΟΛΜΑΝ
Τοὺς Φάϊρμεν σας	στοῦ	ΚΟΛΜΑΝ
Τοὺς κατασκευαστὰς παγωτῶν	στοῦ	ΚΟΛΜΑΝ
Τοὺς πιλοκαθαριστάς σας	Στοῦ	ΚΟΛΜΑΝ
Τοὺς Πιατάδες σας	στοῦ	ΚΟΛΜΑΝ
Τὰς Καμαριέρας σας	στοῦ	ΚΟΛΜΑΝ
Τὰς Σερβιτόρας σας	στοῦ	ΚΟΛΜΑΝ

ΠΡΙΝ ΑΝΟΙΞΕΤΕ καταστήματα ἐπισκεφθῆτε τὸν κ. ΚΟΛΜΑΝ ὅστις εἶναι ὁ μόνος ποῦ γνωρίζει νὰ σᾶς προμηθεύση τὸν κατάλληλον ὑπάλληλον.

Γράψατε, Τηλεφωνήσατε, Τηλεγραφήσατε, Στέλλετε τὰ ναῦλα ἐπ' ὀνόματι:

CHAS. B. COLEMAN
COLEMAN'S RECTOR AGENCY
693 6th AVE. **NEW YORK**
Telephone, Bryant 4160 and 4175

* * *

Ποιὸ προϊὸν Ἑλληνικὸ κι' Ἰταλικὸ ἐπίσης
στὸ μαγαζὶ χρειάζεσαι νὰ τὸ μεταπωλήσης;
Λάδι ἁγνὸ καὶ γκαραντί, κιχριμπαρένιο λάδι;
Γρᾶψε εὐθὺς στοὺς ἀδελφοὺς κυρίους Μοσχαχλάδη.
Θέλεις ἐλῆὲς τῶν Καλαμῶν, ἀλλὰ καὶ τῆς Ἀμφίσσης,
ποτά, τυριὰ τοῦ Παρνασσοῦ νὰ φᾷς καὶ ν' ἀπορήσης;
Μόνον σ' αὐτοὺς ν' ἀποτανθῆς ποῦναι παιδιὰ τζεμάλι
καὶ παραλῆδες ἔμποροι κι, εἰσαγωγεῖς μεγάλοι.

MOSHAHLADES BROTHERS
New Bawary and James Street **New York.**

***

Θέλεις νὰ ἔχης ροῦχα εἰς τὸ κορμὶ ραμμένα
λουσᾶτα ὅσω πέρνει καὶ καλοδουλεμένα;
Στοῦ Φωτιάδη τρέξε παραγγελιὰ νὰ δώσης
καὶ νᾶσαι πεπισμένος πῶς δὲν θὰ μετανοιώσης.

Th. FOTIADIS 266 W. 39th St. **NEW YORK**

* * *

Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΗΣ
Ἰατρὸς
256 W. 44 ST. NEW YORK.

***

Τὰ πάντα εἶναι πιθανά. Θεὸς νὰ μὴ τὸ δώση
μὰ ἂν ποτὲ ὠτομομπὶλ στὸ δρόμο σὲ πλακώση
Ἂν μ' ἕνα πόδι εὑρεθῆς εἴτε μὲ δίχως χέρι
καὶ ἔχεις οἰκογένεια καρβέλι ποιὸς θὰ φέρη;
Μέσ' στὴ ζωή σου δύστυχε τέτοια ἂν ἔρθη μέρα
Οὐαὶ ἂν εἶσαι σύζυγος καὶ ἂν σὲ λὲν πατέρα.
Ἐὰν δὲν θέλης συνεπῶς στὸ δρόμο νὰ πεθάνης
στὸν Τζὼν Μαράκα πήγαινε ἀσφάλειες νὰ κάνης.

ohn Marakas Rookery Bldg. Room 817 Chicago, Ill.

***

Ἑλληνικὰ καὶ Τουρκικὰ ἂν θέλης προϊόντα
χωρὶς νὰ βρίζης ἔπειτα κάθε νεκρον καὶ 1ῶντα.
Ἂν θέλης σῦκα καὶ τυριὰ καὶ ραφινᾶτο λάδι
καὶ 'ς τὸ κρεββάτι ἥσυχος νὰ πέφτης κάθε βράδυ,
ἐὰν τὸ χρῆμα σου διπλὸ θέλης νὰ πάρης πίσω,
νὰ λές: «Ἀπ' τὸν Μ ι κ ρ ο ύ τ σ ι κ ο τ ὸ Σ π ῦ ρ ο θ ὰ (ψωνίσω».

Microutsicos Bros. Co. 61 New Bowery N. Y.

* * *

Γνωστοποιοῦμεν ὅτι εἰς τὸ ἑξῆς ὁ θέλων
στιλβωτηρίων εἴδη καθαρισμοῦ καπέλλων
ἀπὸ τοὺς Πέππαν κι' Ἄλεξ ἂς σπεύση νὰ τὰ πάρη
πρὶν γιαουντῆς κανένας βρεθῇ καὶ τὸν τουμπάρει
Πέππας καὶ Ἀλεξ. εἶναι ἀγόρια ζηλεμένα
κι' ὅποια δουλειὰ κι' ἂν πάρουν τὴν κάνουν τιμημένα.

Pappas and Alex Co.. 183 N. Ave. Chicago Ill.
" "1450 W. 5th Ave. Cleveland O.

* * *

Ὅπως σὲ κάθε ἔξοδο καὶ ὅταν ταξειδεύης
ὅταν γνωρίζεις πῶς καὶ ποῦ λιγώτερα ξοδεύεις
Ἂν θέλης στὸ ταξεῖδι σου νὰ μὴ μετανοήσης
μὴ βγάλης εἰσιτήριο προτοῦ νὰ μᾶς γνωρίσης
κι' ὡς πρόγραμμά μας ἔχομε Τ ι μ ὴ καὶ Π ρ ο θ υ μ ί α
ποῦ θὰ εἰπῇ Ἀ ν ά π α υ σ ι γιὰ σᾶς κι' Ο ἰ κ ο ν ο μ ί α.

COUCOULIS & LAZARAKOS 9 Albany St. **N. Y.**

***

GREEK—ITALIAN IMPORTING CO.
83 14th AVENUE, NEWARK, N. J.

Ἔχομεν ὅλα τὰ Ἑλληνικὰ καὶ Ἰταλικὰ προϊόντα καὶ συναγωνιζόμεθα τοὺς εἰσαγωγεῖς τῆς N. Ὑόρκης διότι τὰ φέρνομε κ α τ' ε ὐ θ ε ῖ α ν καὶ δὲν ἔχομε π ο λ λ ὰ ἔ ξ ο δ α. Λάδι ἐγγυημένο Ἑλληνικὸ καὶ Ἰταλικὸ ἁγνό. Ἐλῆές, τυριά, κτλ.

Δοκιμάσατέ μας.